Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Numer programowy

196

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr. 1 STYCZEŃ R. 1937

TREŚĆ:

Uwaga!

Niniejszy numer „Posłańca Instytutu A. K.“ jest numerem programowym. Prócz wskazań programowych zawiera także pouczenia dla prowadzenia pracy organizacyjnej. — Będąc podręcznikiem dla działalności Parafialnej Akcji Katolickiej w roku 1937 — winien być pilnie czytany i przemyślany przez każdego członka Akcji Katolickiej, mającego jakiekolwiek kierownicze stanowisko w A. K. Stąd nakład niniejszego numeru znacznie powiększyliśmy — i można nabywać pojedyncze egz. w cenie 25 groszy.

POSŁANIEC
DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką | TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6 | P. K. O. Nr. 414 329 Telefon Nr. 110

Nr. 1 — STYCZEŃ 1937 r. — Rok V

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Nadszedł już czas...

Trzy lata już z górą upływa, jak w naszej diecezii rozpoczęła się usilna i mozolna praca nad stworzeniem sprawnej i karnej organizacji Akcji Katolickiej. Tworząc organizację z wielkim nakładem pracy, starano się przygotować członków, zajmujących kierownicze stanowiska, do należytego i roztropnego prowadzenia Akcji Katolickiej. Wiele również starań włożono w pracę w celu przepojenia wszystkich członków Akcji Katolickiej duchem apostolstwa.

Stoimy dziś na przełomie — kończymy stary rok — rozpoczynamy nowy okres pracy. I kiedy patrzymy na wysiłki centrali diecezjalnej, śpieszącej każdej parafii, każdemu Oddziałowi, każdemu z Kierownictw z najtroskliwszą opieką i nieustanną pomocą — ciśnie się nam na usta pytanie: jak Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej, jak pojedyncze Oddziały dostosowały się do wskazań i poleceń i rad najżyczliwszych? Jak przyjmowały program pracy, dawany im do spełnienia? Czy włożyły cały swój wysiłek, by go przeprowadzić w parafii, czy też, wzruszymy obojętnie ramionami, przeszły nad programem do porządku dziennego?

Sprawozdawcze Zebranie Zarządów Parafialnej Akcji Katolickiej oraz Walne Zebranie każdego z Oddziałów da na to pytanie wyczerpującą odpowiedź. Oby tylko odpowiedź była szczera, oparta na prawdzie. Oby nie było za daleko idących usprawiedliwiań — tłumaczących zaniedbania błahymi powodami. Oby zauważone tu i ówdzie niedociągnięcia były bodźcem do tem solidniejszej pracy w Roku Nowym.

Bo nadszedł czas działania. Po mozolnej budowie form organizacyjnych, po niezliczonych kursach, przygotowujących Prezesów Parafialnej Akcji Katolickiej oraz Kierownictwa Oddziałów do opanowania techniki pracy w organizacji, po tylu pouczeniach w okólnikach i w pismach, nadszedł już czas, by ze strony katolików świeckich pokazała się wydatna i rzeczywista pomoc w misji apostolskiej Kościoła. Nadszedł już czas, by w wielkiej i żmudnej pracy odnowienia i odrodzenia świata, Akcja Katolicka, przygotowawszy swych członków, rozpoczęła gorliwe działanie.

Tym wielkim i gorliwym działaniem będzie sumienne i karne pełnienie programu Akcji Katolickiej, zleconego przez Instytut do przeprowadzenia w Roku Nowym — 1937. Będzie to czyn apostolski — na który wszyscy czekamy i którego oczekuje od nas społeczeństwo. Oddziały przez Zastępy i Sekcje wdrożą swych członków do pracy apostolskiej W całej diecezji w r. 1937 Akcja Katolicka, przebrnąwszy najtrudniejszy etap pracy nad budową organizacji, rozwinie żywą i skuteczną działalność apostolską.

Bo nadszedł już czas działania. Rozległe tereny pracy leżą odłogiem, czekając na pracowników Akcji Katolickiej. Zbierajmy zatem siły ducha, wytężmy usilne starania, by uzupełniać nasze przygotowania i wyrobienie wewnętrzne; — a pełni ducha apostolskiego idźmy z Nowym Rokiem z wielką ochotą i zapałem na łan, na Boży łan pracy...

Jeden Nauczyciel Wasz — Chrystus!

Kwadrans ewangeliczny

Duch Chrystusa, to duch sumienności; sumienność we wychowaniu.

„To mówił Jezus: podniósłszy oczy w niebo, rzekł: Ojcze, przyszła godzina, wsław Syna twego, aby cię syn twój wsławił: jako jemu dałeś władzę nad wszelkiem ciałem, iżby wszystkiem, które mu dałeś, dał im żywot wieczny. A ten jest żywot wieczny, aby poznali ciebie samego Boga prawdziwego, i którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Jam wsławił ciebie na ziemi: wykonałem sprawę, którą mi zleciłeś. A teraz wsław mnie ty, Ojcze, sam u siebie chwałą, którą miałem u ciebie pierwej, niźli świat był". (Jan XVII. 1—6).

Rachunek sumienia z grudnia. Czy w myśl ducha ubóstwa Pana Jezusa usiłowaliśmy w tym miesiącu wystrzegać się zbytku, a sprowadzać nasze potrzeby do najkonieczniejszych? — Czy będąc ubogimi materialnie, usiłowaliśmy pokochać swoje ubóstwo dla upodobnienia się z ubogim Bogiem-Chrystusem? Czy w trudnościach materialnych pamiętaliśmy, iż ważniejszą jest dusza niż ciało, i czy nie upadaliśmy na duchu i poddawali zniechęceniu, a nie popadali w przygnębienie?

Najdroższa Matka nasza, Kościół święty, poucza nas, że Sakrament Chrztu św. gładzi w nas grzech pierworodny, ale nie uwalnia nas od wszystkich jego następstw; to czeka na naszą współpracę z łaską. Wolą Boga jest, że każdy człowiek zajmuje jakieś miejsce w społeczności ludzkiej, np. rodzice, dzieci, pracodawcy i pracobiorcy; każdemu stanowisku odpowiada suma obowiązków; dla lepszego zrozumienia przejdźmy je po kolei. Rodzice obowiązani są dzieci swoje kochać, wy-

chowywać duchowo i cieleśnie; czyli: dzieciom swoim dobrze życzyć, dobrze czynić, chronić je od niebezpieczeństw ciała i duszy, oraz wspomagać w potrzebie; pouczać je o potrzebie i sposobach zbawienia, świecić im dobrym przykładem, roztropnie i dyskretnie w momentach dla nich niebezpiecznych tak pokierować, aby ominęły zło, a osiągnęły dobro. W zamian za to dzieci powinny rodziców swoich: kochać, czcić i słuchać; kochać nie tylko uczuciem, ale przede wszystkim czynem ich wspomagać; czcić, t. j. widzieć w nich zastępców samego Boga i jako takich szanować nie tylko słowem, ale i czynem; słuchać, t. j. okazywać uległość ich rozkazom. Gospodarze obowiązani są: obchodzić się ze służbą po ludzku, okazywać jej życzliwość, wystarczająco odżywiać, nie obciążać pracą ponad siły i chorymi się opiekować; gospodarze obowiązani są: dbać o dobro duszy służby, odpowiednio ją pouczać, błądzącą upominać i strofować, a nawet w razie potrzeby ukarać, bo wyraźnie poucza Duch święty: „A jeśli kto o swych, a najwięcej o domowych, pieczy nie ma, zaprzał się wiary i jest gorszy, niźli niewierny“ (I. Tim. V. 8); a wreszcie gospodarze obowiązani są: uiścić służbie sprawiedliwą i z umowy wynikającą zapłatę. Służba zaś winna jest swemu chlebodawcy uszanowanie, wierność i posłuszeństwo; i oto znów Duch św. poucza: „Słudzy, posłuszni bądźcie panom według ciała z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca waszego, jako Chrystusowi, czyniąc wolę Bożą ze serca“ (Ef. VI., 4—6).

Jak z tych kilku przytoczonych przykładów wynika, na każdym ciąży jakiś obowiązek, czy to będzie ojciec czy dziecko, chlebodawca czy służący, pracodawca czy robotnik, urzędnik, minister, głowa państwa, czy papież — wszyscy dźwigają ciężar swoich obowiązków; z tym jednak, że im wyższe zajmują stanowisko, tym cięższe są ich obowiązki i większa przed Bogiem za nie odpowiedzialność. Obowiązek, według świętej wiary, jest Wolą Bożą, bo za nim stoi sam Bóg, który jego wykonania się domaga; doświadczenie nas poucza, że wykonanie wykonaniu nie jest równe i dlatego słyszeliśmy przed chwilą zachętę Ducha św., skierowaną do służby, by służyła w prostocie serca, nie na oko, ale by pamiętała, że służąc, spełnia wolę Bożą. To samo zalecenie odnosi się do wszystkich obowiązków. Trzeba nam zatem sumienności, która jest jakby duszą obowiązku, byśmy spełniali — „nie na oko służąc“, ale z pamięcią, iż Bóg, któremu służymy, wszystko widzi.

Świat, który brutalnie każe niszczyć wszystko, co tylko stoi na przeszkodzie dojściu do doczesnego szczęścia, jak sławy, bogactwa, czy rozkoszy życia, wypowiedział na śmierć i życie walkę sumienności, jako walnej w tym przeszkodzie; oto hasło trzeciej międzynarodówki komunistycznej: „nie wolno żadnego czynu rozważać z punktu widzenia etycznego“, to jest z punktu widzenia sumienia, moralności i uczciwości. („Gł. Kat.“, wrzesień). Bo sumienność nakłada twarde wędzidła grzesznym skłonnościom ciała i wyuzdanej samowoli, a obarcza słodkim, choć ciężkim, jarzmem chrześcijańskiej uczciwości. Każdy, zdrowo myślący i trzeźwo patrzący dzisiaj na świat, widzi, ile zła po-

woduje niesumienność ludzka i że wielce pomocną rzeczą w naprawie ogólnej moralności będzie przywrócenie sumienności należnego jej miejsca. Niechby zapanowała sumienność w rodzinach, urzędach, życiu prywatnym i społecznym, a zniknęłaby niejedna przeszkoda we wspólnym pożyciu, zniknęłaby obawa krzywdy, zmniejszyłoby się wydatnie zapotrzebowanie na stróżów ładu publicznego i na więzienia; zniknęłyby wszystkie instytucje nadzorcze; ileżby zaoszczędzono na tym grosza i prywatnego i publicznego, a ile zyskałoby znękane ludzkie serce cichego i błogiego pokoju! Prawda, że sumienność wymaga wielkiego zaparcia, wielkich ofiar, ale wszystko, co ma prawdziwą wartość, jest zawsze kosztowne. Patrzmy na Pana Jezusa; po sumiennym wypełnieniu przyjętego na siebie obowiązku odkupienia ludzi, mógł te piękne wypowiedzieć słowa: „Jam wsławił Ciebie na ziemi: wykonałem sprawę, którą mi zleciłeś".

Któż to ma przede wszystkim pokazywać światu czynem piękny przykład sumienności, jeśli nie apostoł świecki! Sumienny ojciec, sumienna matka, sumienne dziecko, sumienni gospodarz i służący, sumienny obywatel i sumienny chrześcijanin — oto nasz cel! Zwróćmy szczególniejszą uwagę na jeden ważny nasz obowiązek: **osobiste uświęcenie członków Akcji Katolickiej;** od tego zależy powodzenie w naszej pracy apostolskiej! Gdybyśmy to lekceważyli, lepiej przestańmy być jej członkami, bo tak więcej dobrej sprawie zaszkodzimy, niż pomożemy. Inny też ważny obowiązek: regularne uczęszczanie na zebrania, postanowienia wspólne i ich wykonanie; dzisiaj mamy dobrą sposobność przejrzenia poczynionych w ubiegłym roku postanowień i sprawdzenie ich z wykonania! A może trzeba się będzie i rumieńcem wstydu oblać na widok straconego czasu!

Postanowienie: Bądźmy wszędzie i zawsze sumienni; czyńmy wszystko z myślą, że czynimy to dla patrzącego na nas i kochającego nas Boga, a tak wykonamy sprawę, którą nam zlecił.

Wielka myśl — wielki czyn.

(Referat na zebranie sprawozdawcze Parafialnej A. K. i Walne Zebrania).

Pewien kościół w Irlandii został zburzony w czasie wojny. Msza św. odprawiała się w prowizorycznym baraku. Razu jednego w zimie dach pod ciężarem śniegu począł sie załamywać. Już miał runąć na ołtarz, przy którym kapłan odprawiał Msze św., ale ludzie, będący na Mszy św., podtrzymali rękami walący się dach; kapłan mógł spokojnie dokończyć Najświętszej Ofiary.

Dziś nieprzyjaciele Boga i wiary św. burzą i niszczą kościoły. Czytamy o tym z dziejów Bolszewii, czy Meksyku, czy Hiszpanii. Dzienniki przytaczają liczne fakty, jak świeccy katolicy bronią świątyń. W Madrycie, by obronić kościół i klasztor zakonnic Serca Jezusowego, wnieśli katolicy tam rannych bolszewików. Nadjechali czerwoni z benzyną, by oblać i spalić kościół i klasztor. Widząc swoich „towarzyszy"

wewnątrz, pozostawili świątynię i zakład nienaruszony, zgrzytając przy tym ze wściekłości, że się im zamiar nie udał.

Lecz prócz Kościoła, zbudowanego z drzewa, czy kamieni i cegieł, jest inny Kościół, składający się z wiernych wyznawców nauki Chrystusa Pana. Nazywamy go Kościołem Powszechnym, albo Królestwem Bożym na ziemi, lub Ciałem Mistycznym Pana Jezusa. Jak na kościoły z drzewa i kamieni, tak i na Kościół Święty Powszechny z całą nienawiścią uderzają moce piekielne, bezbożnicy, wolnomyśliciele, masoni, sekciarze i ludzie przewrotni. Przyłączają się do nich i ci katolicy, którzy wprawdzie są zapisani w metrykach jako katolicy, ale żyją gorzej nieraz jak poganie, bo albo dają publiczne zgorszenie przez czyny niemoralne, albo występują z obelgami, oszczerstwami, zarzutami przeciw duchowieństwu. Są to ci katolicy, którymi wysługują się komuniści i biorą ich za parobków do swej niecnej roboty.

Działalność swoją prowadzą bezbożnicy niezwykle pomysłowo, usilnie i ofiarnie. Dla przeprowadzenia swych niecnych zamierzeń nie szczędzą ani pieniędzy, ani czasu, ani trudu i wysiłku.

By ratować zagrożone dusze, by mimo wszelkich przeciwności zatriumfowało Królestwo Boże na ziemi — Ojciec św. Pius XI. wezwał urzędowo wiernych katolików świeckich do współpracy z duchowieństwem w najzaszczytniejszym dziele: w dziele, mającym na celu **odnowienie, obronę, krzewienie i umocnienie Królestwa Bożego na ziemi.** Dzieło to zwie się A k c j ą K a t o l i c k ą.

Pomyślmy: co to za wielka myśl, co to za wielka sprawa — Akcja Katolicka! Cóż może być większego nad pracę dla triumfu prawdy Bożej. Cóż może być zaszczytniejszego dla katolika świeckiego, jak trudzić się i przyczyniać się ofiarną swą pracą do zwycięstwa Królestwa Chrystusowego na ziemi — królestwa prawdy i życia, królestwa świętości i łaski, królestwa sprawiedliwości, miłości i pokoju!

— — — — — — — — — — — —

W październiku 1914 r. marszałek Foch w Doulens zasłaniał odwrót armii belgijskiej, broniąc wespół z armią angielską odcinku Ypre-Dixmude. Otoczony przeważającymi siłami nieprzyjaciela, słyszy, jak marszałek angielski French woła:

— Teraz zostaje nam tylko umrzeć!

— O, nie, panie marszałku — zawołał Foch. — Trzeba najpierw się bronić. A umrzeć zdążymy potem.

W rzeczy samej nadludzki wysiłek obydwu armij zwyciężył przeciwnika.

— — — — — — — — — — — —

Obserwujemy dziś niepokojące zjawisko. Oto pod wpływem agitacji komunistycznej, pod wpływem szerokiego zalewu zła — wielu katolików ogarnia małoduszność, lękliwość i niedowierzanie. Zamiast jąć się energicznego czynu, narzekają i usprawiedliwiają swoją bezczynność tym, że dziś nic nie da się zrobić, że zło już zanadto głęboko zapuściło korzenie. Brak im tego ducha, który ożywiał marszałka

Focha, brak im ufności we własne siły, brak im wiary w niezawodną pomoc Bożą. Wystrzegajmy się takiego usposobienia. Z wiarą wielką w zwycięstwo dobra nad złem przekuwajmy wielką myśl Akcji Katolickiej w czyn! Jeszcze wszystko można odrobić i wywalczyć. Jeszcze nie zapóźno na naszą pracę! Urzeczywistniajmy myśl Akcji Katolickiej szczerze i ochotnie, by o nas innowiercy i ludzie obojętni, a nawet z przeciwnego obozu nie mówili:

Katolicy „mogliby wiele mieć,
Gdyby jeno chcieli chcieć“!

— — — — — — — — — — — —

A mamy dokonać wielkiego dzieła. Bo wielka jest myśl Akcji Katolickiej — wielki jest również czyn, który ona ma spełnić. W pierwszym rzędzie ma Akcja Katolicka walczyć o cześć Bożą. By Bóg we wszystkim był uwielbiony! By królowanie Chrystusa Pana było uznane przez państwa i narody! By Kościół Święty Powszechny wzrastał i kwitnął!

Święty Franciszek z Assyżu walczył o tę wielką sprawę. Zwał się sam: „heroldem wielkiego króla“. Takimi heroldami winniśmy być wszyscy! Walczyć o sprawę Bożą w każdym czasie, na każdym miejscu, przy każdej sposobności — z odwagą i siłą, z zapałem i wytrwale! Czyż tego właśnie często nie brakuje? Czemuż nieprzyjaciel jest tak śmiały? Ponieważ on rzadko kiedy natrafia na mocny sprzeciw ze strony katolików!

A dalej. Czynem wielkim Akcji Katolickiej jest również walka o zbawienie dusz. Dziś tak często i tak powszechnie giną dusze, uwikłane w błędy i grzechy. A przecież one są czemś najkosztowniejszym na świecie! Zatem baczność! Bo „cóż pomoże człowiekowi, chociażby cały świat pozyskał, a na duszy szkodę poniósł“? Jedna dusza ludzka jest więcej warta, niż cały świat. Jak bohatersko, jak ofiarnie walczą żołnierze o skrawek ziemi! A mybyśmy chcieli swoją lub dusze bliźnich wydawać w ręce nieprzyjaciela bez walki?

Wreszcie czynem wielkim Akcji Katolickiej jest budowanie szczęścia doczesnego człowieka. Wprawdzie w pierwszym rzędzie Akcja Katolicka walczy o dobra duchowe człowieka, o wprowadzenie Ewangelii w życie narodów, społeczeństw i państw. Lecz gdy zasady Chrystusowe staną się normą obowiązującą wszystkich, z zachowaniem ich przyjdzie i szczęście doczesne. Zniknie wtenczas obłuda i fałsz; znikną kradzieże i wyzysk; zniknie nienawiść i zemsta; zapanuje wszędzie sprawiedliwość i miłość, dobro i piękno. I choćby przyszły nieszczęścia, ubóstwo, czy choroby, jednostki i społeczeństwa, kierujące się nauką Zbawiciela, pospieszą nieszczęśliwym z pomocą i sercem współczującym złagodzą cierpienie. I choć utrapienia, nieszczęścia i choroby pozostaną na tej łez dolinie, zniknie jednak wiele niezmiernych nieszczęść, bólu i łez, których przyczyną jest pogwałcenie praw Bożych.

— — — — — — — — — — — —

Wielka jest zatem myśl Akcji Katolickiej i wielki jej czyn! Warto te rzeczy sobie przypomnieć w chwili, kiedy wchodzimy w nowy okres pracy. Niech wielkość sprawy — wielki budzi w nas zapał i do wielkich porywa ofiar!

Kiedy więc stoimy u progu Nowego Roku, u progu nowych naszych walk, zmagań się i pracy ofiarnej — złóżmy dziś wszyscy razem, uroczyste przyrzeczenie:

że program Akcji Katolickiej wypełnimy jak najdokładniej i jak najsumienniej,

że trwać wiernie będziemy na straży naszych świętości religijnych i narodowych,

że bronić będziemy wiary świętej słowem i czynem i dźwigać będziemy życie i obyczaje na wyżyny moralnych zasad Chrystusowych;

że budować będziemy czynem i pracą ofiarną jasną i świetną przyszłość Kościoła i Ojczyzny naszej,

na Boga większą cześć i chwałę,

na szczęście doczesne i wieczne braci naszych.

Tak nam dopomóż Bóg!

Posiedzenie Zarządu Paraf. Akcji Katolickiej.

Według przepisu regulaminu — posiedzenia Zarządu Paraf. Akcji Katolickiej winny odbywać się raz na miesiąc przed wszystkimi innymi posiedzeniami i zebraniami Akcji Katolickiej. Chcąc, by każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej odbywał poprawnie swe posiedzenia, podajemy niniejszym ich program. Jest on następujący:

1. Modlitwa i zagajenie Prezesa Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej.
2. Podanie do wiadomości porządku obrad.
3. Stwierdzenie obecności członków Zarządu.
4. Odczytanie, przyjęcie i podpisanie protokółu z posiedzenia poprzedniego.
5. Sprawozdania:
   a) Prezesa Zarządu z jego działalności.
   b) Prezesów i Prezesek Oddziałów Stow. A. K.
   c) Prezesa Wydziału Parafialnego „Caritas" i Siostry Parafialnej.
6. Referat o Akcji Katolickiej.
7. Odczytanie i omówienie:
   a) Zarządzeń i wskazań z „Posłańca".
   b) Okólników Stow. A. K.
   c) Okólnika „Caritas".
8. Aktualne sprawy (uroczystości, czyny apostolskie do przeprowadzenia w bieżącym miesiącu).
9. Wolne głosy i wnioski. (Oddziały winny wnioski na Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej podawać przez swych Prezesów).
10. Odczytanie rozdziału Ewangelii świętej.
11. Przemówienie Księdza Asystenta.
12. Zakończenie modlitwą.

Tak przeprowadzone posiedzenie Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej przyniesie niezawodnie wiele pożytku dla życia katolickiego w parafii. Oceniają to dobrze te Zarządy, które w całej pełni już w roku ubiegłym dostosowały się do tego programu posiedzenia. Prezesi Zarządu wypowiadali się na kursach, że tak prowadzone posiedzenie jest nie tylko bardzo pożyteczne, ale zarazem należy do najmilszych posiedzeń i obrad Akcji Katolickiej. To samo zdanie wypowiadają i Przewielebni Księża Asystenci.

Podkreślić nakoniec musimy, że w skład Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej wchodzą:

a) Prezes, zamianowany przez Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej na wniosek Ks. Proboszcza.

b) Prezes i Prezeski Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń.

c) Prezes Wydziału Parafialnego „Caritas“ i Siostra Parafialna.

d) Wyjątkowo i w ograniczonej liczbie może Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej na wniosek Asystenta Kościelnego przyjąć na członków Zarządu wybitnych katolików z parafii.

Wedle tych zatem norm, nie wchodzą w poczet członków Zarządu ani sekretarze, ani skarbnicy Oddziałów — tym mniej całe Kierownictwa Oddziałów. Również posiedzenie Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej nie jest równoznaczne z posiedzeniami Kierownictw Oddziałów. Posiedzenia Zarządu winny odbywać się odrębnie od posiedzeń Kierownictw Oddziałów Stowarzyszeń A. K.

WALNE ZEBRANIE

Każdy Oddział winien w myśl statutu odbyć w styczniu swoje Walne Zebranie.

Walne Zebranie jest chwila ważną w życiu organizacyjnym — Kierownictwo Oddziału zdaje sprawozdanie ze swej i Oddziału działalności, a równocześnie zatwierdzony zostaje na tym zebraniu program pracy na rok bieżący dla Oddziału. To są te dwa istotne punkty Walnego Zebrania.

Oddziały przeprowadzą swoje Walne Zebranie według następującego programu:

1. Modlitwa: „Wierzę w Boga“! w intencji rozwoju A. K.
2. Zagajenie p. t.: „Nadszedł już czas“ — prezes z „Posłańca Instytutu“.
3. Ogłoszenie programu obrad Walnego Zebrania — prezes.
4. Stwierdzenie obecnych — zast. prezesa.
5. Odczytanie protokółu z Walnego Zebrania w 1936 r. — zast. sekretarza.
6. Sprawozdanie z działalności

    Oddziału — prezes.
    Kierownictwa — sekretarz.
    Ze stanu finansowego — skarbnik.

7. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej — przewodniczący Komisji.
8. Dyskusja nad sprawozdaniami.
9. Udzielenie absolutorium Kierownictwu Oddziału.
10. Referat: „Wielka myśl — wielki czyn" z „Posłańca" — jeden z członków.
11. Odśpiewanie kolędy.
12. Program pracy na 1937 rok — zast. prezesa.
13. Ogłoszenie założenia Sekcji i Zastępów — zast. sekretarza, podając nazwiska kierownika Sekcji i zastępowych.
14. Uzupełnienie składu Kierownictwa wyborem zastępców (przez tajne głosowanie).
15. Wolne wnioski.
16. Złożenie życzeń przez Przewielebnego Ks. Asystenta i Prezesa Paraf. A. K.
17. Kwadrans ewangeliczny na miesiąc styczeń — jeden z członków.
18. Zakończenie odśpiewaniem „Anioł Pański" za wszystkich zmarłych członków Akcji Katolickiej.

Uwaga.

1. Formularze sprawozdawcze wyślą centrale do Oddziałów — wszystkie w 2 egzemplarzach: jeden zostaje w Oddziale, drugi wysłać należy do centrali diecezjalnej na drugi dzień po Walnym Zebraniu wraz z protokółem z Walnego Zebrania, w którego treści podać należy tylko: 1) Walne Zebranie Oddziału odbyło się według programu ogłoszonego w „Posłańcu" (podać ew. zmiany). 2) Skład Kierownictwa Oddziału na 1937 r. jest następujący: (nazwisza i adresy wszystkich 6 członków Kierownictwa). 3) Kierownikiem Sekcji w Oddziale jest .... Sekcja liczy... członków. 4) W Oddziale utworzonych zostało ... zastępców. Nazwiska zastępowych są następujące (podać nazwisko zastępowego z zaznaczeniem, który zastęp prowadzi). Protokół podpisany będzie przez prezesa i sekretarza, a potwierdzony przez Ks. Asystenta.

2. Komisja rewizyjna, wybrana na Walnym Zebraniu w 1936 r., zbierze się na tydzień przed obecnym Walnym Zebraniem, przeprowadzi kontrolę ksiąg protokółów i kasowej, stwierdzi zgodność przychodów z zapiskami składek i rozchodów z dowodami rozchodowymi, przeliczy gotówkę. Po przejrzeniu ksiąg należy spisać krótkie sprawozdanie, w jakim stanie znalezione zostały księgi organizacyjne. Sprawozdanie to odczyta na Walnym Zebraniu przewodniczący Komisji rewizyjnej.

3. Program pracy ułoży Kierownictwo Oddziału przed Walnym Zebraniem, według wskazń, zawartych w dalszym ciągu treści niniejszego „Posłańca".

4. W sprawie sekcyj i zastępów wyjaśnienie w programie szczegółowym pracy Stowarzyszeń A. K. (patrz d. c. niniejszego „Posłańca").

5. Kierownictwa Oddziałów nie mają się zasadniczo zmieniać w 1937 r. Należy je uzupełnić, a przede wszystkim wybrać odpowiednich zastępców, którzyby odpowiednio przygotowani mogli w 1938 r. stanąć na czele Oddziału.

6. Walne Zebranie przygotować należy jak najstaranniej. Całe Kierownictwo i referenci siądą za stołem. Program Walnego Zebrania prezes Oddziału przepisze sobie na oddzielną kartkę.

7. Wszystkie Oddziały zaraz po Walnym Zebraniu wyślą do właściwego im Starostwa pismo takiej treści:

Oddział K. S. .... (miejscowość) dnia .... 1937 r.
w .... poczta ....

Do

P. T.

Starostwa Powiatowego

w ....

Donosimy uprzejmie, że W a l n e Z e b r a n i e naszego Oddziału dnia .... stycznia 1937 r. dokonało wyboru Kierownictwa w następującym składzie:

Prezes: .... zamieszkały w .... poczta ....
Sekretarz: .... zamieszkały w .... poczta ....
Skarbnik: .... zamieszkały w .... poczta ....

Podając powyższe do łaskawej wiadomości, pozostajemy

Z poważaniem

Sekretarz. pieczątka: Prezes.

Asystent kościelny.

UWAGA: Wolne od opłaty pocztowej. Na kopercie zaznaczyć: **sprawa urzędowa.**

Rok 1937.

Program Parafialnej Akcji Katolickiej.

A. ZASADY.

Na działalność Parafialnej Akcji Katolickiej składa się program krajowy, diecezjalny i parafialny. Program krajowy uchwala Episkopat Polski i zleca jego wykonanie i przeprowadzenie we wszystkich parafiach całej Polski. Program diecezjalny wyznacza Biskup Ordynariusz z własnej inicjatywy lub na wniosek Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej. Program parafialny obejmuje aktualne potrzeby parafii, których zaspokojenie będzie troską Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej. Wyznaczy ten program pracy Proboszcz z własnej inicjatywy lub na wniosek Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej. Tak zatem na działalność Akcji Katolickiej złożą się trzy składniki: program krajowy, diecezjalny i parafialny, z tym jednak, że na pierwszym miejscu winien być program krajowy, potem diecezjalny, a wreszcie parafialny.

Z tych założeń wynikają następujące zasady i wskazania pracy:

a) Całkowite posłuszeństwo programowi. Hierarchia go układa, a Akcja Katolicka, chcąc rzeczywiście pomóc Kościołowi Bożemu w misji apostolskiej musi dostosować się do wytkniętego programu pracy.

b) Podporządkowanie się rozporządzeniom władz Akcji Katolickiej. Podają one nie tylko program, ale również i sposoby jego przeprowadzenia; zatem i w tym winno być podporządkowanie się rozporządzeniom.

c) Karność organizacyjna. Akcja Katolicka ma stanowić mocny i zwarty front. Bez karności — przegramy. Nie zdołamy przeprowadzić zamierzeń.

B. WYKONANIE.

I. Prace Prezesa Parafialnej Akcji Katolickiej i Zarządu.

a) Przygotowanie posiedzeń Zarządu.

Ponieważ Prezes Parafalnej Akcji Katolickiej winien co miesiąc przeprowadzić posiedzenie Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej, zatem w roku 1937 przygotuje 12 posiedzeń Zarządu. Przed posiedzeniem omówi jego program z Księdzem Asystentem i na kartce papieru zanotuje sobie program posiedzenia Zarządu. Program posiedzenia winien być dostosowany do wskazań Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

b) Prace w Oddziałach.

1. Prezes Parafialnej Akcji Katolickiej weźmie udział w Zebraniach Walnych Oddziałów Stowarzyszeń Akcji Katolickiej i na tych zebraniach po zakończeniu obrad wygłosi przemówienie, zachęcając gorąco Oddział do dalszej, wytrwałej pracy w duchu Akcji Katolickiej.

2. Przeprowadzi w dniu 31 stycznia 1937 r. zebranie wszystkich Kierownictw Oddziałów w parafii. Zebranie to będzie poświęcone dokształceniu członków Kierownictw i zachęceniu ich do planowej i pełnej radosnego zapału pracy. Program tego zebrania, oraz referaty nadeśle na ręce każdego Prezesa Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

3. Przygotuje i przeprowadzi w dniu 30 maja 1937 r. kurs sekretarzy (rek) i skarbników (czek) wszystkich Oddziałów według wskazań Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

c) Troska o rozwój Oddziałów.

Prezes i Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej ustawicznie będą staranną opieka otaczać w parafii Oddziały Katolickich Stowarzyszeń. Prezes w tym celu wyzyska następujące okazje:

1. Święto Patronalne. Winien w nich brać udział i serdecznym przemówieniem zachęcić Oddział do gorliwej pracy.

2. Prezes na zaproszenie Kierownictwa może brać udział w zebraniach ogólnych Oddziałów. Niech i tę okazję wyzyska dla wzmożenia działalności Oddziału.

3. Również może brać udział Prezes za zaproszeniem na posiedzeniach Kierownictwa Oddziału. Tutaj również życzliwą radą i pomocą może wiele dobrego zdziałać dla Oddziału.

Również Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej ma okazję użyczenia pomocy Oddziałom. Są one następujące:

1. Sprawozdania z pracy Oddziałów składane na posiedzeniach Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej.
2. Układanie programu pracy na posiedzeniu Zarządu.
3. Gdzie nie ma Oddziałów Stowarzyszeń A K., albo gdzie zajdzie potrzeba ich rozbudowy — niech Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej dopomoże do założenia nowych Oddziałów.

Specjalną opieką Prezes i Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej niech otoczy Oddziały Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej.

II. Wykonanie programu krajowego w parafii.

Episkopat Polski program krajowy dla Akcji Katolickiej zamknął w krótkim haśle: **„Duch Chrystusowy w szkole i w wychowaniu — podstawą odbudowy narodów“.** Wykonanie tego programu w parafii będzie polegało na poznaniu katolickiej myśli wychowawczej, oraz na wyciągnięciu z tego poznania praktycznych postanowień.

Poznanie katolickiej myśli wychowawczej winno się dokonać:

1. Na zebraniach ogólnych Oddziałów przez referaty i pogadanki, nadsyłane przez Instytut.
2. Na zbiórkach zastępów w Oddziałach kobiet i mężów.
3. W pismach pojedynczych Stowarzyszeń, jak np. „Na wyżyny“, „Własnemi Siłami“ i t. p., oraz przez zakup książek treści wychowawczej.

Poza tym dla zaznajomienia ogółu społeczeństwa z katolickimi ideałami wychowawczymi — zorganizuje Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej wykłady o wychowaniu z początkiem lutego 1937 r.; program ich i treść określi Diecezjalny Instytut A. K.

Czynem apostolskim, który będzie wynikiem poznania i zastosowania nauki katolickiej o wychowaniu, będzie zorganizowanie w każdej parafii i przy każdej szkole za inicjatywą członków A. K. Kół rodzicielskich, współpracujących ze szkołą, oraz sekcyj obyczajowych, których zadaniem byłoby czuwać nad zachowaniem się młodzieży tak szkolnej, jak i pozaszkolnej.

III. Wykonanie programu diecez. w parafii.

Program diecezjalny będzie obejmował w roku 1937 prace, mające na celu uświęcenie członków Akcji Katolickiej i przygotowanie ich do apostolstwa, oraz dodatnie oddziaływanie na społeczeństwo w parafii. Ponadto uwzględni on potrzeby życia katolickiego w diecezji. Obejmie zatem następujące sprawy:

a) Rekolekcje zamknięte. Diecezjalny Instytut będzie je w dalszym ciągu organizował w różnych punktach diecezji. Zadaniem

Zarządów Parafialnej Akcji Katolickiej będzie czynna współpraca w tym dziele przez propagandę rekolekcyj zamkniętych, skierowywanie na nie członków Akcji Katolickiej, a zwłaszcza tych, którzy mają stanowiska kierownicze, oraz w miarę możności staranie się o pomoc finansową dla uboższych członków A. K. na rekolekcje zamknięte.

b) Ruch liturgiczny. Na zebraniach ogólnych Oddziałów winien być wygłoszony odczyt z podręcznika: „Modlitwy mszalne szkołą apostolstwa". Zaznajomią te wykłady członków Akcji Katolickiej z obrzędami Mszy świętej.

c) Kwartalna wspólna Komunia św. Wszystkie Oddziały Stow. A. K. w parafii raz na kwartał wspólnie przystąpią do Komunii świętej. Członkowie Akcji Katol. będą starać się jak najczęściej korzystać z Komunii św. Jednak wspólną kwartalną Komunię św. niech uważają za najpiękniejszy czyn apostolski.

d) Poznanie Ewangelii św. Dokonywać się ono winno na zebraniach ogólnych Oddziałów przez obowiązkowe wprowadzenie „Kwadransa ewangelicznego". Będzie on zawsze zamieszczany w „Posłańcu". Zadaniem jego prócz zaznajomienia z Ewangelią, będzie również nauczenie członków A. K. wyższego stopnia modlitwy, zwanej modlitwą myślną lub rozmyślaniem.

e) Zainteresowanie się życiem Kościoła. Członkowie Akcji Katolickiej — więcej niż inni — dołożą starań, by poznać współczesne życie Kościoła katolickiego, jego cierpienia i triumfy. Stąd na każdym zebraniu ogólnym Oddziału winien być w programie punkt: „Wiadomości ze świata katolickiego". Kilku członków Oddziału na podstawie dzienników i czasopism opracuje starannie referat na ten temat i naświetli wypadki z punktu katolickiego.

f) Kolportaż prasy katolickiej. Wiedząc, jak przepotężny wpływ wywiera prasa na społeczeństwo — członkowie Akcji Katolickiej usilnie będą się starać o rozpowszechnienie w parafii pism i książek katolickich. Najsilniejszym momentem propagandy prasy katolickiej będzie „Tydzień prasy i książki katolickiej", przed uroczystością Chrystusa-Króla w miesiącu październiku 1937 r. Sposób przeprowadzenia tej propagandy poda Diecezjalny Instytut.

g) Akcja dobroczynna. Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej dołożą starań w celu organizowania i popierania Stowarzyszeń i instytucyj charytatywnych w parafii, by one roztoczyły w należytej mierze opiekę nad ubogimi i chorymi w parafii. W celu propagandy miłosierdzia chrześcijańskiego i użyczenia wydatnej pomocy ubogim na okres zimowy, każda parafia urządzi w miesiącu wrześniu 1937 r. „Tydzień miłosierdzia".

h) Biblioteki parafialne. Wprowadzamy jako zasadę tworzenie bibliotek parafialnych przy Zarządzie Parafialnej Akcji Katolickiej. Nie należy zatem tworzyć bibliotek przy Oddziałach, a istniejące Oddziałowe biblioteki złączyć w Bibliotekę Parafialną na zasa-

dach, wskazanych w grudniowym numerze „Posłańca" z r. 1936. Przy tym koniecznie starać się odświeżać bibliotekę przez zakup nowych książek, zwłaszcza tych, które poleca „Posłaniec".

IV. Wykonanie programu parafialnego.

Prócz programu krajowego i diecezjalnego na działalność Akcji Katolickiej w parafii złoży się program parafialny. Opracuje ten program, wnikając w potrzeby życia katolickiego w parafii, Ks. Proboszcz wraz z Zarządem Parafialnej Akcji Katolickiej. Tutaj Diecezjalny Instytut nie może dawać żadnych wskazań programowych; niech umiłowanie sprawy Bożej i troska o życie naprawdę katolickie parafian natchnie pracowników Akcji Katolickiej w parafii roztropną inicjatywą i da im potrzebne siły do jej przeprowadzenia.

Diecezjalny Instytut ostrzega tylko przed rzucaniem się na te pola działania, które nie leżą w zakresie prac Akcji Katolickiej. Trzeba wszędzie zachować czystość idei Akcji Katolickiej!

Unikać za wszelka cenę wykoślawienia idei Akcji Katolickiej i sprowadzenia jej działalności na tory nieodpowiednie, choćby nawet skądinąd dobre i pożyteczne. Przy układaniu programu parafialnego mieć zawsze przed oczyma cel najwyższy Akcji Katolickiej: „Odnowić wszystko w Jezusie Chrystusie" — oraz pamiętać na słowa Ewangelii: „Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego..."

Uwaga: Program Dekanalnej Akcji Katolickiej będzie podany Prezesom Zarządu Dekanalnej Akcji Katolickiej na ich kursie w dniu 27 stycznia 1937 r. Program Diecezjalnego Instytutu będzie przedłożony na zebraniu Diecezjalnej Rady Akcji Katolickiej w styczniu 1937 r.

Wspólny program dla Oddziałów Stowarzyszeń A. K.

W jedności i jednolitości leży siła i potęga Akcji Katolickiej, oraz skuteczność jej działania.

Podając przeto wspólny program pracy dla Oddziałów Stowarzyszeń A. K., apelujemy do wszystkich Oddziałów, aby na swoich miesięcznych zebraniach ogólnych program ten zastosowały. Program ten uwzględnia program krajowy, a także program diecezjalny Akcji Katolickiej.

Na każdym wiec zebraniu ogólnym Oddziałów winny być przeprowadzone następujące punkty:

1. Wykład liturgiczny — na podstawie dziełka Ks. E. Wojtusiaka „Modlitwy mszalne — szkołą apostolstwa". Zbiór tych wykładów nadesłany będzie z Instytutu na ręce każdego Prezesa i Prezeski Oddziałów. Należytość w kwocie kilkudziesięciu groszy nadeślą Oddziały załączonym do przesyłki czekiem.

2. Pogadanka - referat — pod hasłem „Duch Chrystusowy w szkole i wychowaniu podstawą odbudowy narodów" — nadesłany on będzie bezpłatnie z Instytutu A. K. wszystkim Oddziałom.

3. Kwadrans ewangeliczny — w myśl hasła „Jeden Nauczyciel Wasz Chrystus" umieszczany będzie na każdy miesiąc w „Posłańcu Instytutu".

4. Wiadomości ze świata katolickiego — pod hasłem „Poznajmy tryumfy i cierpienia Kościoła świętego" — podawane być winny z każdego miesiąca przez kilku z członków Oddziału z różnych pism i gazet.

— — — — — — — — — — — —

Poza tym mają powstać na terenie diecezji — jako komórki, przygotowujące członków Oddziałów do rzeczywistej pracy apostolskiej — **zastępy i sekcje.**

Zastęp tworzą członkowie tego samego Oddziału, mieszkający jak najbliżej siebie — przyczem liczba członków zastępu wynosi od 4 do 9 osób. Zastępem kieruje zastępowy, wyznaczony przez Kierownictwo Oddziału wraz z Ks. Asystentem. W Oddziałach Młodzieży — w miejscowościach skupionych — można podzielić Oddział na zastępy, według wieku członków.

Celem zastępów w Oddziałach KSM. i KSK. jest kształcenie członków — ojców i matek — w zasadach katolickiego wychowania, aby mogli i umieli — w tych zasadach sami ugruntowani — kierować jak najlepiej wychowaniem własnych dzieci.

Na tych to członkach A. K. spoczywać będzie w przyszłości praca apostolska wśród wszystkich rodziców na terenie parafii, aby ich zdobyć dla katolickich ideałów wychowawczych.

Celem zastępów w Oddziałach KSMm. i **KSMż.** jest praca samokształceniowa wychowawcza, w myśl nowego programu wyszkolenia.

Uwaga: Szczegółowy plan pracy zastępów podaje poniżej każde Stowarzyszenie w swoim specjalnym programie pracy.

Sekcję tworza członkowie tego samego Stowarzyszenia A. K. w parafii — jedną — choćby Oddziałów tego samego Stowarz. było w parafii kilka. Ilość członków sekcji jest dowolna — grupuje członków możliwie ze wszystkich okolic parafii. Kierownika sekcji wyznacza Kierownictwo Oddziału wspólnie z Ks. Asystentem.

Celem sekcji jest przygotować praktycznie członków A. K. do pracy apostolskiej w różnych dziedzinach życia społecznego i gospodarczego, aby z ich inicjatywy powstawały dzieła katolickie lub odradzały się w duchu katolickim dzieła, pozbawione zabarwienia katolickiego.

Instytut A. K. zleca zorganizowanie w 1937 r. **Sekcji społecznej** dla członków KSM. i dla starszych po 18 roku życia członków KSMm. Celem Sekcji społecznej będzie wyrobienie wśród członków obu tych

Stow. światopoglądu katolickiego na palące zagadnienia społeczne, opartego na katolickiej nauce społecznej.

Zarządowi KSK. i KSMż. zleca Instytut zorganizowanie **Sekcji miłosierdzia** we wszystkich parafiach. Członkinie KSK. — niezamężne, mężatki bezdzietne i matki, które obowiązki macierzyńskie spełniły — mają utworzyć Sekcje miłosierdzia. — Członkinie KSMż. po 18 roku życia mają utworzyć także Sekcję miłosierdzia.

Celem Sekcji miłosierdzia jest przygotować kobiety — nie mające obowiązków macierzyńskich — do działalności planowej i owocnej w akcji charytatywnej na terenie parafii.

Uwaga: Szczegółowy plan pracy dla Sekcji podaje poniżej każde Stowarzyszenie w swoim specjalnym programie pracy.

Aby pracę członków Oddziałów Stow. A. K. przepoić duchem Bożym, duchem prawdziwie apostolskim, poleca Instytut A. K., ażeby wszystkie Oddziały Stowarz. A. K. przystępowały organizacyjnie do **wspólnej kwartalnej Spowiedzi i Komunii św.** Poza tym apeluje do Kierownictw Oddziałów, aby dołożyły wszystkich starań i skłoniły jak najwięcej członków do udziału **w rekolekcjach zamkniętych,** które stale organizuje Instytut dla członków wszystkich czterech Stowarzyszeń A. K. w różnych ośrodkach diecezji i w rozmaitych terminach. O udział członków Kierownictw Oddziałów przede wszystkim trzeba się starać, jak również zastępowi i kierownicy Sekcji winni przejść koniecznie i to jak najprędzej przez szkołę apostolstwa. — rekolekcje zamknięte.

Tak przedstawia się wspólny program pracy dla Oddziałów Stowarzyszeń A. K., którego wykonania dopilnują Zarządy diecezjalne Stow. A. K. i Prezesi Parafialnej A. K.

Ponadto Zarządy Diecezjalne Stow. A. K. wypracują szczegóły, potrzebne do realizacji tego programu.

Specjalny program dla Oddziałów K. S. M.

1. Zebranie ogólne — dostosują Oddziały do wspólnego programu pracy dla Stowarzyszeń A. K. diecezji tarnowskiej.

2. Sekcja społeczna — zorganizujemy ją w każdej parafii. — Zebrania Sekcji odbywać się będą raz w miesiącu. — Składek w Sekcji nie ma żadnych. — Pracy na zewnątrz Sekcja nie prowadzi. — Program zebrania Sekcji będzie następujący: 1) Modlitwa do Ducha św. 2) Przemówienie Kierownika Sekcji. 3) Przypomnienie przebiegu ostatniego zebrania Sekcji. — Jeden z członków Sekcji. 4) „Wyniki naszej pracy, wyznaczonej nam na zebraniu poprzednim Sekcji“. — Kolejno członkowie referują. (Na I. zebraniu Sekcji punkt ten należy pominąć!). 5) Odczyt z książki „Społeczne zasady Ewangelii“ — kolejne rozdziały, jest ich 12. 6) „Organizacja w życiu społecznym“ — pogadanka według wzoru, podanego w każdym „Posłańcu“. 7) „Jak organizacja, o której mówiliśmy w pogadance, pracuje na terenie naszej parafii“ — rozdanie pracy członkom Sekcji. — 8) Wyznaczenie referenta na zebranie ogólne Oddziału. 9) Zakończenie modlitwą o pomyślny rozwój A. K. w parafii: „Pod Twoją obronę“.

Uwaga: Charakter zebrania Sekcji winien być pogodny, z pewną swobodą przeprowadzany. Odczyty z książki: „Społeczne zasady Ewangelii“ winni członkowie Sekcji czytać kolejno. Książkę tę należy zaraz zamówić. Kosztuje 2.20 zł. Jeśli w parafii jest parę Oddziałów, niech powyższą książkę zakupią wspólnie.

3. Zastępy — utworzymy po kilka w każdym Oddziale. — Zbiórki zastępu odbywają się raz na miesiąc. — Miejsce następnej zbiórki wyznaczają sami członkowie. — Składek w zastępie nie ma. — Program zbiórki zastępu będzie następujący: 1) Modlitwa do Ducha św. 2) Przywitanie członków przez zastępowego. 3) Przypomnienie przebiegu i uchwał poprzedniej zbiórki. 4) Odczyt z książki „O wychowaniu“ — wskazany przez Zarząd. 5) Podanie przykładów z życia na temat poruszony w odczycie. 6) Dyskusja i postanowienie. 7) Chwila zastanowienia się: „Jak spełniłem obowiązki rodzicielskie w bieżącym miesiącu“? 8) Różne (zastęp porusza aktualne sprawy). 9) Wyznaczenie referenta na zebranie ogólne. 10) Modlitwa w intencji wszystkich rodzin w parafii: „Pod Twoją obronę“.

Uwaga: Można wyzyskać zbiórkę zastępu dla załatwienia spraw organizacyjnych — zebranie składek, odwiedzanie chorych i t. p.

Członkowie zastępu mogliby wymieniać między sobą pisma i książki.

Pięknym byłby zwyczaj ustalenia sposobu udzielania sobie wzajemnie pomocy w trudniejszych sytuacjach życiowych.

Specjalny program dla Oddziałów K. S. K.

1. Zebrania ogólne — dostosują Oddziały do wspólnego programu pracy dla Stowarzyszeń A. K. diecezji tarnowskiej.

2. Sekcja miłosierdzia — zorganizujemy ją w każdej parafii. — Zebrania Sekcji odbywać się mają raz w miesiącu. — Składek w Sekcji się nie zbiera. — Żadnych dzieł charytatywnych na razie się nie prowadzi. — Program zebrania Sekcji będzie następujący:

1) Modlitwa do Ducha św. 2) Krótkie przemówienie Kierowniczki Sekcji. 3) Przypomnienie: „O czym mówiłyśmy na poprzednim zebraniu“ — jedna z członkiń Sekcji. 4) „Nasze wywiady‘ — referują kolejno członkinie to, co miały zrobić. (Punkt ten pominięty będzie na I. zebraniu Sekcji). 5) Wykład — dotyczący istoty, celu i zadań akcji charytatywnej. (Na każdy miesiąc w „Posłańcu“!). 6) „Nieszczęśliwi, którym „Caritas“ spieszy z pomocą“ — pogadanka z dyskusją (wzór umieszczony na każdy miesiąc w „Posłańcu“). 7) „Ilu takich nieszczęśliwych mamy w parafii“ — pogadanka (wzór podany w „Posłańcu‘). 8) Rozdanie pracy wywiadowczej członkiniom Sekcji. 9) Wolne wnioski. 10) Wyznaczenie referentki z Sekcji na zebranie ogólne Oddziału. 11) Zakończenie modlitwą w intencji nieszczęśliwych naszej parafii: „Pod Twoję obronę“.

Uwaga: Zbawienną byłaby praktyka udawania się do kościoła przed tabernakulum po zebraniu Sekcji miłosierdzia, aby u stóp Pana Jezusa uczynić krótką adorację. Prosić wtedy o łaskę do spełnienia w przyszłości jak najbardziej po Bożemu tej wielkiej pracy misyjnej wśród nieszczęśliwych na terenie parafii. — Gdyby kościół był zamknięty, można uklęknąć i przed zamkniętymi drzwiami.

3. Zastępy — organizujemy w każdym Oddziale po kilka. — Zbiórki zastępów odbywają się raz na miesiąc w domach prywatnych, można każdą zbiórkę odbywać u innej członkini zastępu. Do zastępu można przyjmować i nieczłonkinię, które są duchem Bożym przepojone, a tylko wskutek trudności zewnętrznych do Oddziału nie należą (sprzeciw męża, liczna rodzina, maleńkie dzieci). — Składek w zastępie nie ma. — Program zbiórki zastępu będzie następujący:

1) Modlitwa do Ducha św. 2) Krótkie przemówienie Zastępowej. 3) Przypomnienie: „O czem mówiłyśmy na poprzedniej zbiórce“ — jedna z członkiń. 4) Odczyt z książki „O wychowaniu“ — rozdział wyznaczony zostanie do odczytania na każdą zbiórke. Zarząd Stow. wypracuje wnioski z każdego przeczytanego rozdziału. Opracowanych 12 zbiórek zastępów otrzymają Oddziały. 5) Podanie przykładu na temat poruszony w odczycie i dyskusja nad nim. 6) Chwila skupienia: „Jak spełniłam w bieżącym miesiącu moje obowiązki macierzyńskie“? (Pytania szczegółowe nadesłane będą Oddziałom). 7) Dyskusja nad artykułem z działu: „Wychowanie“ w piśmie „Własnemi Siłami“. 8) Różne sprawy aktualne. 9) Przypomnienia (podane będą Oddziałom). 10) Zakończenie modlitwa w intencji wszystkich rodzin w parafii „Pod Twoją obronę“.

Uwaga: Byłoby rzecza wskazaną, aby członkinie zastępu wymieniały między sobą dobre pisma i książki.

Jeśli w Oddziale powstaje kilka zastępów, książkę „O wychowaniu“ pożyczają zastępy kolejno Wtedy należy ustalić termin zbiórek i ich kolejność. Po książkę posyła ten zastęp, który ma odbyć zbiórkę, do tej zastępowej, która ostatnia odbyła zbiórkę swego zastępu.

Specjalny program dla Oddziałów K. S. M. m.

Program wspólny dla wszystkich Stowarzyszeń A. K. wykonywać będzie KSMm. według wskazówek, podanych powyżej w niniejszym numerze „Posłańca“. Realizować go będzie przede wszystkim na zebraniach ogólnych Oddziału.

Program pracy Sekcji społecznej podamy po uzgodnieniu z KSM. Do Sekcji społecznej winni wejść przede wszystkim druhowie starsi, których te zagadnienia więcej interesują.

Program wyszkolenia. Najważniejszą sprawą, której ma się nasze Stowarzyszenie podjąć w roku bieżącym, to przeprowadzenie programu wyszkolenia w zakresie próby kandydackiej. Uwagi do przeprowadzenia tego programu podaje broszurka: „Wskazówki metodyczne“, a materiał do pogadanek i zbiórek „Pierwsza książka K. S. M. m.“.

Szkolenie programowe rozpocznie się od wyszkolenia Kierownictwa Oddziału i kandydatów na zastępowych. Druhowie, którzy przejdą to wyszkolenie, utworzą w Oddziale zastęp przodowników, kierujących pracą w zastępach. Ta grupa pracować też będzie metodą kółka wychowawczo-naukowego.

Tylko w Oddziałach bardzo nielicznych (do 12 druhów) można przeprowadzić szkolenie wspólne. Z kandydatami na zastępowych należy omówić także technikę pracy w zastępie według broszurki: Książeczka zastępowego.

Dopiero po przeszkoleniu zastępowych należy rozpocząć pracę w zastępach. Przy podziale na zastępy trzymać się uwag, podanych w programie ogólnym A. K.

Dla przeprowadzenia wyszkolenia musi Oddział przygotować dokładny program miejscowy. W programie tym mają się znaleźć tematy z „Pierwszej książki“, rozłożone na poszczególne zbiórki, na cały okres szkolenia.

Jak wykonać program i przeprowadzać próby, informują „Wskazówki“, oraz omawiano to na kursach dla Kierownictw.

Poza tym można wykorzystać uwagi, podane w dziale KSMż.

* * *

Przysposobienie rolnicze. Na rok 1937 zgłosiły Oddziały KSMm. przeszło dwieście zespołów p. r. Szkoleniem w zespołach p. r. kierują O. T. R. Przodownicy

otrzymali na kursach dokładne wskazówki, jak pracę w zespole prowadzić. Należy wypracować miejscowy program zespołu i ściśle się go trzymać.

Wychowanie fizyczne. Ta dziedzina pracy, zaniedbana u nas, powinna być dla dobra organizacji ożywiona. Zwracamy uwagę Oddziałów, by w miarę możności zachęciły druhów do sportów zimowych. Na lato trzeba pomyśleć o siatkówce i koszykówce. Każdy Oddział niech się stara zdobyć miejsce na boisko i potrzebny sprzęt. Chodzi o bardzo ważną rzecz — o dostarczenie młodzieży zdrowej rozrywki, by nie szukała szkodliwej. Stowarzyszenie myśli o zorganizowaniu okręgowych zawodów w siatkówkę i koszykówkę. Niechby w nich wzięły udział już wszystkie Oddziały w Okręgach.

W miesiącach czerwcu i lipcu urządzimy kursy dla naczelników w. f., połączone z wyszkoleniem organizacyjnym. Pomyślcie o tym już dziś, by w stosownym czasie mieć środki na obesłanie tego kursu.

Specjalny program w Oddziałach K. S. M. ż.

1. **Zebrania ogólne.** Przez zebrania ogólne realizować będziemy program krajowy i diecezjalny, podany w „Posłańcu".

2. **Sekcje Miłosierdzia.** Program pracy dla Sekcji Miłosierdzia jak w KSK.

3. **Zastępy.** a) Pracę w zastępach rozpoczynamy w połowie lutego po kursach dla zastępowych, które odbywać się będą po Okręgach. Na Walnym Zebraniu każdy Oddział przeprowadzi u siebie podział na zastępy. Każda z druhen musi należeć do jednego z zastępów.

b) Każdy zastęp zbiera się przynajmniej raz na 2 tygodnie — w niedzielę lub w dzień powszedni. Zbiórki nie powinny trwać dłużej, jak godzinę i kwadrans. Przy wyznaczaniu godziny zbiórek zastępów, należy zwracać uwagę, by te nie odbywały się w godzinach wieczornych. Zbiórki zastępów odbywać się powinny w domu prywatnym jednej z druhen, albo w domach członkiń KSK., z których opieki mogłyby druhny równocześnie korzystać.

c) Zastępy mają być przede wszystkim ośrodkami wychowania druhen. W nich ma się budzić i rozwijać życie wewnętrzne, apostolskie i organizacyjne. W czasie zbiórek należy przerabiać program wyszkolenia w zakresie próby kandydackiej.

Zbiórki zastępu nie mają charakteru oficjalnych zebrań, jak np. nasze zebrania ogólne. Mają one być swobodne, nie wymuszone, miłe, a nawet wesołe. Stosunek wzajemny druhen na zbiórce życzliwy i przyjacielski.

Szczegółowe uwagi o sposobie przeprowadzania zbiórek zastępów znajdą druhny w książce p. t. „Wskazówki metodyczne do pierwszej książki KSMż".

W programie każdej zbiórki zastępu powinny być uwzględnione:

1. Część I. programu wyszkolenia: „Jaka powinna być kandydatka"?

2. Część II. programu wyszkolenia: „Co powinna wiedzieć kandydatka"? — z uwzględnieniem (po jednym temacie) ze wszystkich czterech działów:

a) Religia i moralność.

b) Polska i środowisko bliższe.

c) Organizacja K. Z. M. ż.

d) Zaradność w życiu codziennym. (Patrz broszurka „W sprawie prób").

Program zbiórki zastępu, połączony z przykładem:

1. Modlitwa, odśpiewanie hymnu młodzieży żeńskiej, albo hymnu A. K., względnie innej pieśni kościelnej. (Przy śpiewaniu hymnu druhny stają w szeregu lub w półkolu, zachowując postawę zasadniczą).

2. Powitanie druhen przez zastępową i sprawdzenie obecności.

3. (Dział religia i moralność). Pogadanka na temat „Dlaczego i jak mamy się modlić".

4. (Dział: Jaką powinna być kandydatka?). Postanowienie: Codzienne ofiarowanie dnia rano.

5. Musztra — postawa — baczność — spocznij.

6. (Dział: Polska i środowisko bliższe). Powtórzenie słów hymnu „Jeszcze Polska", objaśnienie słów i zachowania się w czasie śpiewania tej pieśni. Odśpiewanie hymnu w postawie: baczność!

7. (Dział: Organizacja KZMż.). „Jak jest nasz Związek zorganizowany"? — krótka pogadanka, połączona z graficznym przedstawieniem, po czym druhny utrwalają wiadomości przy pomocy gry.

8. Urozmaicenia i gry.

9. (Dział: Zaradność w wżyciu codziennym). Pogadanka na temat „Znaczenie zdrowotne świeżego powietrza".

10. Omówienie spraw bieżących zastępu i ułożenie programu na następną zbiórkę. zbiórkę.

11. Modlitwa i pożegnanie druhen.

Przy układaniu programów zbiórek dbać musimy o to, by one były zajmujące i nie nużyły. Nie należy więc szeregować pogadanek jednej za druga, ale po punktach poważnych zbiórki należałoby dawać zajęcia praktyczne, przewidziane w programie wyszkolenia, względnie urozmaicenia w postaci gier, pieśni, tańców narodowych. Wiele punktów programu wyszkolenia wyczerpać można za pomocą gier, które będziemy się starali podawać w „Druhnie".

C A R I T A S

Na terenie całej diecezji odbył się „I. Tydzień Miłosierdzia". Sprawozdania nadesłane pozwolą nam zorjentować się, jakie wyniki mógł przynieść i jakie korzyści osiągnął. — Idea I. Tygodnia Miłosierdzia było zainteresować ogół społeczeństwa katolickiego niedostatkiem, bólem i nędzą — jaką cierpią bliźni nasi — siostry i bracia — jednej Matki Kościoła św. Przed oczami stanęło nam żywo przykazanie Chrystusowe: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się społecznie miłowali".

Obecnie po I. Tygodniu Miłosierdzia przystępujemy do organizowania systematycznie i planowo akcji charytatywnej na terenie diecezji. Akcja ta choć pozornie łatwa — należy w istocie do prac najtrudniejszych i najpoważniejszych, choć tak pięknych, że równych im nie ma... I dlatego właśnie, że praca to i trudna i odpowiedzialna, zabierać się do niej musimy z roztropnością wielką... Pierwszym naszym zadaniem dziś — to przygotowanie sił odpowiednich i duchowo urobionych. — Mamy zamiar wychować je w Sekcjach Miłosierdzia, które powstają w roku 1937 w każdej parafii przy Oddziałach KSK. i KSMż.

Dalszą pracą w bieżącym roku będzie poznanie stanu dotyczasowej działalności charytatywnej na terenie diecezji. — Mamy nadzieję, że gdy oficjalnie ogłoszony zostanie II. Tydzień Miłosierdzia — przewidziany w planie pracy na wrzesień, zdołamy wtedy w każdej parafii założyć Wydziały Parafialne „Caritas" tak, aby zima 1937/38 zastała nas katolików zorgnizowanych i gotowych do spieszenia z pomocą biednym i nieszczęśliwym.

Okres letni wyzyskamy dla pouczenia przez Zjazdy członkiń Sekcji Miłosierdzia i kandydatów na Prezesów Parafialnych Wydziałów „Caritas" o organizowaniu i prowadzeniu akcji charytatywnej w parafii.

Wierzymy głęboko, że za łaską Bożą plan ten urzeczywistnimy, bo sama idea zaprzągnie nas wszystkich w rydwan miłości ofiarnej, a nie znającej ni granic, ni miary.

Prowadźmy wzorowo pracę!

Podobnie jak w roku ubiegłym podajemy szereg wzorów, aby ułatwić pracę w Oddziałach, a równocześnie nauczyć członków Kierownictwa systematycznej i właściwej pracy.

1. Posiedzenie Kierownictwa.

Posiedzenie Kierownictwa odbywa się obowiązkowo raz w miesiącu. Posiedzenie to protokołują zastępcy Sekretarzy czy Sekretarek. Protokół winien być wpisany do „Księgi protokółów z zebrań ogólnych i posiedzeń Kierownictwa". Wpisuje się go po protokóle z zebrania ogólnego — winien tylko posiadać swoją kolejną liczbę z danego roku kalendarzowego.

Program posiedzenia Kierownictwa przygotowuje sobie na kartce Prezes Oddziału. Program posiedzenia zawierać winien następujące punkty: 1) Modlitwa. 2) Zagajenie i podanie do wiadomości programu posiedzenia. 3) Protokół z ostatniego posiedzenia Kierownictwa — odczyta zastępca Sekretarza. 4) Korespondencję, która nadeszła do Oddziału — odczyta Sekretarz. 5) Stan kasy na bieżący miesiąc — przedstawi Skarbnik. 6) Zaległe składki — zreferuje zastępca Skarbnika. 7) Obecność członków na zebraniu ogólnym i kandydatów — przedstawi zastępca Prezesa. 8) Sprawozdanie z posiedzenia Zarządu Parafialnej A. K. przedłoży prezes. 9) Wskazania z „Posłańca" — odczyta Sekretarz. 10) Ustalenie programu zebrania ogólnego. 11) Wolne wnioski. 12) Zakończenie modlitwą.

Protokół z posiedzenia Kierownictwa podajemy dla przykładu.

PROTOKÓŁ 5/37

z posiedzenia Kierownictwa Oddziału K. S. M. w . . . . . .
dnia 4 maja 1937 r.

Obecny: Ks. Asystent i 6 członków Kierownictwa.

1. Posiedzenie Kierownictwa rozpoczęto modlitwą w intencji rekolekcyj zamkniętych, które mają się rozpocząć, odmówieniem: Ojcze nasz, Zdrowaś i Chwała Ojcu.

2. Prezes, po zagajeniu posiedzenia, podał do wiadomości program obrad.

3. Protokół 4/37 z posiedzenia Kierownictwa odczytał zastępca sekretarza — protokół przyjęto i zaraz podpisano.

4. Sekretarz odczytał okólnik Zarządu KSM. w sprawie święta patronalnego. KSM. i uchwalono wybrać Komitet, który przygotuje program uroczystości na zebranie ogólne, aby ogłosić go i poddać pod dyskusję wszystkich członków. Do Komitetu weszli członkowie: Jan Sikora i Stanisław Wyrwa.

5. Skarbnik wykazał, że w kasie Oddziału jest 14 zł. 17 gr. — Uchwalono zakupić w Centrali Mężów w Tarnowie pieczątkę, bo jeszcze jej Oddział nie posiada — 1 zł. 60 gr. i książkę p. t. „Tajemnica Spowiedzi" — 3 zł. — Pieniądze wysłać zaraz.

6. Zastępca skarbnika wykazał 3 członków, którzy mimo napomnienia, zalegają ze składką, 8 miesięcy. — Uchwalono ich skreślić z listy członków i podać to do wiadomości na zebraniu ogólnym.

7. Zastępca Prezesa przedstawił, aby 2 kandydatów, którzy spełnili obowiązki kandydackie, przyjąć na członków. Postanowiono przyjąć ich dopiero w czerwcu, w czasie uroczystości patronalnej. — Członka Nowaka Ignacego, który leży ciężko chory, postanowiono odwiedzić zaraz po posiedzeniu.

8. Prezes zdał sprawozdanie z przebiegu obrad Zarządu Parafialnej A. K. Zakomunikował, że „Dzień Chorych" postanowiono urządzić dopiero we wrześniu, w czasie „Tygodnia Miłosierdzia".

9. Sekretarz odczytał z „Posłańca" szereg wskazań Instytutu, które dotyczą Kierownictwa i cały okólnik KSM.

10. Program na zebranie ogólne ustalono następujący:

1. Modlitwa — w intencji Ojca św.
2. Zagajenie przez Prezesa.
3. Stwierdzenie obecności — zastępca Prezesa.
4. Odczytanie, przyjęcie i podpisanie protokółu 4/37 z zebrania ogólnego — Sekretarz.
5. Wykład liturgiczny „Modlitwy mszalne — Szkoła apostolstwa", rozdział V. — odczyta Jan Wilk.
6. Wiadomości z „Posłańca Instytutu" — Stanisław Koziarz.
7. Pogadankę V. — przeprowadzi Kazimierz Kula.
8. „Triumfy i cierpienia Kościoła" — wiadomości ze świata katolickiego — poda Stefan Wolny i Wojciech Stach.
9. Komunikaty Kierownictwa.
10. Wolne wnioski.
11. Kwadrans ewangeliczny na maj — Ludwik Cisło.
12. Odśpiewanie hymnu „My chcemy Boga" i modlitwa za chorych członków.

11. W wolnych wnioskach zabrał głos Ks. Asystent i prosił, aby członkowie KSM. nieśli baldachim na zmianę w czasie procesji na Boże Ciało — uchwalono zorganizować 8 członków.

12. Modlitwa w intencji chorego członka — odmówiono: ‚Pod Twoją obronę" i na tym posiedzenie zakończono.

Zast. Sekretarza. pieczątka. Prezes.

....

Asystent Kościelny.

....

2. Zebranie ogólne.

Zebrania ogólne odbywają się raz w miesiącu, w terminach ustalonych przez Instytut A. K. na r. 1936. Wszystkie Oddziały winny się do tego zastosować. Zebrania ogólne są protokółowane przez Sekretarza i wpisywane do „Księgi protokółów". Protokół z zebrania ogólnego wpisuje się po protokóle z posiedzenia Kierownictwa; winien protokół zebrania ogólnego posiadać swoją kolejną liczbę z danego roku kalendarzowego.

Protokół z zebrania ogólnego podajemy dla przykładu.

PROTOKÓŁ 5/37

z zebrania ogólnego Oddziału K. S. M. w . . . .

dnia . . . . . maja 1937 r.

Ks. Asystent Kościelny — obecny.

Zebranie ogólne zostało przeprowadzone ściśle według programu, ustalonego na posiedzeniu Kierownictwa.

1. Zebranie ogólne rozpoczęto odmówieniem „Wierzę w Boga" w intencji Ojca św.
2. Prezes po zagajeniu zebrania przez odczytanie z „Posłańca" wstępnego artykułu, podał do wiadomości program zebrania.
3. Zastępca Prezesa stwierdził obecnych. Było ich 47. — 2 członków nieobecnych usprawiedliwionych, a 3 nieusprawiedliwionych. Nieobecnych usprawiedliwionych i nieusprawiedliwionych polecił odwiedzić. — Kandydatów 7 — wszyscy kandydaci obecni.
4. Sekretarz odczytał protokół 4/37 z zebrania ogólnego, który przyjęto bez poprawek i zaraz podpisano.
5. Członek Jan Wilk odczytał wykład liturgiczny z książki „Modlitwy mszalne szkołą apostolstwa" p. t. . . . .
6. Członek Stanisław Koziarz podał wiadomości z „Posłańca Instytutu": „O pielgrzymce do Wilna", „O Kongresie Eucharystycznym w Poznaniu".
7. Członek Kazimierz Kula przeprowadził pogadankę na temat: . . . .
   W dyskusji zabierali głos członkowie: Koziarz, Wilk, Symek i Stachoń.
   Uchwalono: . . . .
8. „Triumfy i cierpienia Kościoła" — podał Stefan Wolny z „Rycerza Niepokalanej" i „Naszej Sprawy", a Wojciech Stach z „Przewodnika Katolickiego" i „Głosu Narodu".
9. Prezes ogłosił następujące komunikaty Kierownictwa:
   1) Uroczystość patronalna odbędzie się w czerwcu. Program zaproponuje Komitet w wolnych wnioskach.
   2) Członkowie Wicher Jan, Kozioł Stefan i Kamyk Bronisław zostali skreśleni z listy członków za niewpłacenie składki członkowskiej przez 8 miesięcy.
   3. Kandydaci Jan Gałązka i Stanisław Książ będą przyjęci na członków w czasie uroczystości patronalnej.
   4) „Dzień Chorych" uchwalił Zarząd Parafialnej A. K. przeprowadzić we wrześniu, w czasie „Tygodnia Miłosierdzia.
   5. Oddział nabył książkę p. t. „Tajemnica Spowiedzi". Mogą członkowie wypożyczać ją kolejno u sekretarza.
   6) Nr. 4. „Na Wyżyny" jest do wypożyczenia — tak samo u sekretarza.
   7) Przypomina się członkom o zebraniu rodzicielskim w szkole. — Wszyscy ojcowie mają na nim być.
10. W wolnych wnioskach zabrał głos:

Ignacy Nowak — dziękując za opiekę i odwiedziny w czasie choroby, co było dla niego prawdziwą radością.

Jan Sikora — wybrany do Komitetu uroczystości patronalnej KSM. — przedstawił projekt tej uroczystości, który przyjęto oklaskami.

Zastępowi przypomnieli o zbiórkach, a kierownik Sekcji Społecznej o zebraniu Sekcji.

11. Członek (Ludwik Cisło przeprowadził „Kwadrans ewangeliczny" z „Posłańca Instytutu" p. t.: . . . .

12. Zebranie zakończono odśpiewaniem „My chcemy Boga" i odmówieniem „Pod Twoją obronę" w intencji chorych członków.

Sekretarz. pieczątka. Prezes.

Asystent Kościelny.

3. Księga kasowa i wykaz składek.

Podajemy w „Posłańcu" wzór prowadzenia księgi kasowej i wykazu składek i przypominamy, że takie prowadzenie księgi kasowej i wykazu składek obowiązuje wszystkie Oddziały.

Oddziały, które jeszcze nie mają przepisanej księgowości, winny ją koniecznie zamówić. Mogą otrzymać na Rk i zapłacić w połowie roku, gdy więcej składek wpłynie. Cena kompletu 4.20 zł.

Zwracamy uwagę, aby w księdze kasowej wszelkie zapiski uskuteczniać atramentem, a nie ołówkiem. Zebrane składki na zebraniu ogólnym — po każdym — wpisujemy do księgi kasowej, notując zebraną kwotę pieniędzy w rubryce „wpływy", a każdą wydaną kwotę w rubryce „wydatki". — Jeśli dodamy sumy, zapisane w rubryce „wpływy", a potem sumy, zapisane w rubryce „wydatki" — to gdy odejmiemy otrzymane w ten sposób kwoty od siebie — wtedy odrazu obliczymy, ile jest gotówki w kasie.

4. Wykłady i pogadanki.

Każdy odczyt, aby mógł przynieść korzyść słuchaczom, winien być odczytany tak przez referenta, aby słuchacze czuli, że on rozumie dobrze i zna to, co czyta. — Dlatego każdego, kto się podejmuje odczytu czy pogadanki, należy prosić, aby sobie w domu kilka razy odczytał daną pogadankę, czy wykład, czy kwadrans ewangeliczny. Czytać winien tyle razy, aż zapamięta sobie dobrze treść i zrozumie ją. Wtedy napewno, choć nie będzie mówił na pamięć — będzie doskonale czytał i potrafi w czytaniu oddać treść. Czytający winien się również wczuć w treść odczytu — wtedy odczucie tej treści udzieli się słuchaczom.

Uwagi te piszemy dlatego, że bardzo często się zdarza, iż czytający pogadankę, kwadrans ewangeliczny, czy wykład dostaje do odczytania dopiero w ostatniej chwili na zebraniu. — Czyta płynnie, ale nie zna całej treści tego, co czyta — sam się tym, co czyta, nie przejmie, a i słuchacze odnoszą się do takiego odczytu zupełnie obojętnie.

Należy więc koniecznie dać prelegentowi odczyt na 2—3 tygodnie przed zebraniem. Nawet najlepiej byłoby je rozdzielać na jednym zebraniu na zebranie następne. Wtedy byłby cały miesiąc czaus do przygotowania starannego i sumiennego. Członkowie z przyjemnością słu-

chać będą odczytu, wygłoszonego **powoli, ze zrozumieniem i odczuciem.** Przejmą się treścią odczytaną, rozważą ją i w dyskusji chętnie zabiorą głos.

Na ostatnich kursach zwracaliśmy wszyscy uwagę na to, żeby członkowie Kierownictwa w roku 1937 zasadniczo nie podejmowali się wykładów, pogadanek i kwadransów ewangelicznych, ale powierzali te odczyty członkom Oddziału. Ale równocześnie, żeby zwrócili uwagę na to, aby nie jedni i ci sami członkowie tej pracy się podejmowali. Zebranie staje się wtedy mniej ciekawe, czasami bywa nudne wskutek tego, że ciągle jeden i ten sam głos słychać, a przytem członkowie nie wyrabiają się na działaczy katolickich, co przecież jest zadaniem Oddziału i wysiłkiem całej naszej pracy.

A wiec wszyscy zabierzmy się do pracy jak najstaranniejszej i pełnej ofiarności. Diecezjalny Instytut A. K. wspólnie z Zarządami Stowarzyszeń A. K. dąży do tego, by Oddziałom ułatwić pracę. Skoro więc członkowie nie ponoszą trudu opracowywania i pisania samodzielnych wykładów i pogadanek — muszą koniecznie zdobyć się na pracę przygotowania sumiennego i pięknego materiałów gotowych. — Czy żądamy zbyt wiele? Chodzi tu o wielką rzecz — o wielką sprawę — chodzi o odnowienie dzisiejszego świata — dzisiejszych ludzi w Chrystusie — ale to odnowienie dokona się przez nas wtedy, gdy sami gorący — zapalimy innych uczuciami umiłowania sprawy, gdy sami ofiarni — wykrzesamy z innych ofiarność, gdy sami przejęci tym, co czynimy — wywołamy w otoczeniu przejęcie się ideałami umiłowanej przez nas Akcji Katolickiej.

Zrobiliśmy dotąd tak dużo w dziedzinie życia organizacyjnego — nie ustawajmy — idźmy dalej — chciejmy czynic coraz lepiej — pragnijmy dążyć coraz wyżej!

Prowadźmy wzorowo naszą pracę organizacyjną. Niech wszystko, co katolickie, będzie najstaranniejsze i najpiękniejsze. Miejmy ambicję organizacyjną prawdziwie katolicką!

Zarządzenia.

I. DIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOLICKIEJ.

1. Niniejszy numer „Posłańca“ winien być bardzo dokładnie odczytany i omówiony na posiedzeniu Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej i na posiedzeniach Kierownictw Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń. Numer ten należy starannie zachować, gdyż będzie on podstawą całorocznej działalności i pomocą w pracy ideowej i organizacyjnej.

2. Ważną rzeczą jest uregulowanie z końcem roku wszelkich zaległości względem central diecezjalnych. Stąd niech każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej, oraz każde Kierownictwo Oddziału przegląduie swe księgi kasowe i stara się wyrównać koniecznie zaległości. Niesumienność pod tym względem naraża nas na wielkie trudności.

3. Z największą usilnością i największym nakładem propagandy niech wszyscy Kierownicy Akcji Katolickiej po parafiach starają się, by w zapowiedzianych rekolekcjach zamkniętych jak najwięcej członków Akcji Katolickiej wzięło udział. Plan rekolekcyj ogłoszony został w grudniowym numerze „Posłańca". Zaszła tylko taka zmiana, że rekolekcje zamknięte **w Ołpinach dla druhen KSMż. odbęda się** nie w terminie od 12 do 16 stycznia 1937 r., lecz w terminie **od 2 do 6 stycznia 1937 r. W Gorlicach** odbędzie się tylko jedna seria rekolekcyj zamkniętych w terminie **od 1 do 5 stycznia** 1937 r. dla kobiet, **członkiń KSK.**

4. **VI. Tydzień Katolicko-Społeczny** odbędzie się w Dębicy w dniach **od 11 do 16 stycznia 1937 r.** dla członkiń Kierownictw Okręgów Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej, oraz dla Prelegentek z KSMŻ. Całkowite utrzymanie i mieszkanie otrzymają druhny w Zakładzie SS. Służebniczek za niezwykle niską opłata, bo tylko w kwocie 5 zł. za cały tydzień.

5. Wykłady o wychowaniu w myśl hasła Episkopatu odbędą się w każdej parafii dla ogółu parafian w miesiącu lutym. Wykłady te winny odbyć się z inicjatywy Parafialnej Akcji Katolickiej. Już obecnie należy rozglądnąć się za referatami i obmyśliwać sposoby najlepszego przeprowadzenia tej imprezy. Przyniesie ona wiele korzyści dla parafian i będzie pieknym i doniosłym czynem apostolskim. Wykłady te odbędą się na terenie całej diecezji w miesiącu lutym. Materiały do wykładów prześlemy do każdej parafii. Będziemy się starać, by uzyskać pozwolenie w Kuratorium krakowskim na odbycie powyższych wykładów w każdej szkole na terenie diecezji. O wynikach starań powiadomimy Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej.

6. Prezesi Parafialnej A. K. przypomną Prezesom i Prezeskom Oddziałów, że dobro pracy Akcji Katolickiej i zapewnienie właściwego jej rozwoju wymaga obowiązkowego podziału pracy w Kierownictwie każdego Oddziału. Wyjaśnienia podaje dokładnie w tej sprawie Zarząd KSM. w swoich zarządzeniach. Należy go odczytać i na posiedzeniu Zarządu Parafialnej A. K.

II. KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW.

1. Każdy Oddział Katolickiego Stowarzyszenia Mężów winien starannie przygotować i przeprowadzić Walne Zebranie. W programie działalności uwzględnić należy koniecznie wskazania programowe, podawane na kursach dla Kierownictw, oraz w niniejszym numerze „Posłańca". Podczas Walnego Zebrania utworzyć Zastępy oraz Sekcję społeczną w mysl zaleceń programowych. Protokół z przebiegu Walnego Zebrania oraz sprawozdanie z całorocznej działalności Oddziału należy przesłać do Sekretariatu KSM. w Tarnowie zaraz po Walnym Zebraniu.

2. Każde Kierownictwo Oddziału KSM. obowiązkowo abonuje i czyta „Posłańca Diecezjalnego Instytutu A. K.". Członkowie Oddziału prenumerują i czytają pismo: „Na wyżyny", które należy zamawiać, adresując: Redakcja „Na Wyżyny", Warszawa, ul. Nowogródzka 49. Cena 2 zł. rocznie.

3. Zastępy i Sekcje rozpoczną pracę w lutym. Nr. 2. „Posłańca" przyniesie materiał na zbiórki zastępów i zebrania sekcyj. Stąd praca w zastępach i sekcjach będzie bardzo ułatwiona. Zasadniczym podręcznikiem na zebrania zastępów będzie książka „O wychowaniu". Cena

tej książki wynosi 4 zł. — Podręcznikiem zaś na zebrania sekcyj jest dziełko, zawierające 12 rozdziałów (jeden rozdział na miesięczne zebranie sekcji) pod tytułem: **„Społeczne zasady Ewangelii"**. Książkę tę winna posiadać każda sekcja społeczna. Cena 2.20 zł.

4. **Konkurs dla Oddziałów** ogłosiliśmy na kursach dla Kierownictw. W celu przypomnienia, oraz dla zorientowania tych Kierownictw, które nie były na kursie, podajemy wytyczne normy konkursu:

I. **Konkurs między Okręgami.** Jeden Okręg będzie odznaczony, a dwa wyróżnione za obecność najlepszą na kursie okręgowym (miały przybyć wszystkie Kierownictwa z Okręgu) i za wysłanie sprawozdania rocznego na drugi dzień po Walnym Zebraniu przez wszystkie Oddziały danego Okręgu.

II. **Konkurs i nagroda** za najlepiej przeprowadzone zebranie ogólne (pokazowe) na kursie. 28 Oddziałów przeprowadziło zebranie pokazowe — jeden Oddział otrzyma nagrodę, a dwa będą wyróżnione.

III. **Konkurs między wszystkimi Oddziałami.** Warunki uzyskania nagrody będą następujące:

a) Oddział ubiegający się o nagrodę winien do 15 stycznia 1937 r. wpłacić prenumeratę za „Posłańca Diec. Instytutu Akcji Katolickiej" na rok 1937, a jeśli ma zaległą za 1936 r. — to w całości wyrównać.

b) Oddział winien wpłacić składkę stowarzyszeniową (25 groszy od członka na rok) do Sekretariatu KSM. w Tarnowie, pl. Katedralny 6 za r. 1937 od wszystkich członków, wykazanych w sprawozdaniu rocznym. (Kandydaci nie płacą). Składka ta ma być uiszczona do 30 stycznia 1937 r. Zaległa składka za r. 1936 winna być wyrównana.

c) Oddział winien wykazać się zaprenumerowaniem „Na Wyżyny" w r. 1937, raz nabyciem na własność: „4 Ewangelij" (cena 1.20 zł.), „Encykliki o chrześcijańskim wychowaniu młodzieży" (cena 0.25 zł.), „O wychowaniu" (cena 4 zł.) i „Społeczne zasady Ewangelii" (cena 2.20 zł.). — Poświadczenie, że Oddział posiada na własność te książki, nadeślą Kierownictwa z podpisem Ks. Asystenta, Prezesa i Sekretarza. Poświadczenie to należy nadesłać do 30 stycznia 1937 r.

Jeśli Oddział spełni sumiennie te wszystkie warunki, to nie tylko zasłuży na uznanie w oczach władz organizacyjnych i społeczeństwa, nie tylko wykaże się sprawną i gorliwą pracą, ale może otrzymać nagrodę, gdyż **30 Oddziałów** po sumiennym spełnieniu warunków konkursu będzie nagrodzonych, a **15 Oddziałów** wyróżnionych.

Wyniki konkursu będą ogłoszone na II. Zjeździe Delegow. KSM.

Wszyscy zatem ubiegajmy się o pierwsze miejsce w naszej rodzinie organizacyjnej.

5. Zarząd KSM. przypomina Oddziałom o obowiązku podzielenia pracy w Kierownictwie, o czym była mowa na ostatnich kursach.

Prezes Oddziału — przewodniczy na zebraniu ogólnym i posiedzeniu Kierownictwa, czuwa nad całością pracy, bywa na posiedzeniu Zarządu Parafialnej A. K.

Zastępca Prezesa — przeprowadza kontrolę obecności członków na zebraniu ogólnym i posiedzeniu Kierownictwa. Pilnuje sprawy odwiedzania członków nieobecnych, usprawiedliwionych i nieusprawiedliwionych, przez członków obecnych na zebraniu ogólnym. Prowadzi stan obecności na zebraniu ogólnym kandydatów. Na posiedzeniu Kierownictwa stawia wnioski o upomnienie lub skreślenie członków, którzy

trzykrotnie opuścili zebranie bez usprawiedliwienia, jak również wnosi o przyjęcie kandydatów na członków.

Sekretarz Oddziału — protokołuje zebranie ogólne i odczytuje protokóły na zebraniach ogólnych. (Księge protokółów zabiera ze sobą po zebraniu ogólnym i przynosi ją na posiedzenie Kierownictwa).

Zastępca sekretarza — protokołuje posiedzenie Kierownictwa i odczytuje protokóły na posiedzeniu Kierownictwa. (Księgę protokółów zabiera ze soba po posiedzeniu Kierownictwa i przynosi ją na zebranie ogólne). Obaj sekretarze pilnują, aby protokóły były zaraz po przyjęciu podpisane przez Prezesa, a potwierdzone przez Ks. Asystenta.

Skarbnik Oddziału i Zastępca Skarbnika — zbierają obaj — każdy na swoją listę — składki przed i po zebraniu ogólnym. Wpisują je razem do wykazu składek z datą wpłaty, przeliczają wpisane wpłaty, czy zgadzają się z gotówką i wpisują otrzymaną kwotę z danego dnia do księgi kasowej. Czynność tę wykonują na przemian i najlepiej zaraz po zebraniu ogólnym. **Skarbnik** na każdym posiedzeniu Kierownictwa podaje obowiązkowo stan kasy i przedstawia wydatki do zatwierdzenia Kierownictwu. **Zastępca Skarbnika** na posiedzeniu Kierownictwa przedstawia stan nieuregulowanych składek i wspólnie z Kierownictwem naradza się nad tym, jakich użyć sposobów, by wszyscy członkowie składkę wpłacili.

— — — — — — — — — — — —

Ten obowiązkowy podział pracy w Kierownictwie sprawi, że Zastępcy staną się dzielnymi członkami Kierownictwa, uzyskają znaczenie wśród członków Oddziału, a co najważniejsze, zaprawią się do pracy tak, że bez trudu obejmą w przyszłości główne stanowiska w Kierownictwie. Zachowamy wtedy w Oddziałach ciągłość pracy. Wiadomości zdobyte przekażemy jedni drugim i nie będziemy musieli uczyć Kierownictwa nowoobranego „pracy początkowej".

Przypominamy, że ten podział pracy obowiązkowy jest we wszystkich Oddziałach Stow. A. K.

III. KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET.

1. Zarząd KSK. donosi Prezeskom Okręgów, że na jego życzenie Zarząd Katolickiego Związku Kobiet nadsyłać będzie do Pań Prezesek Okręg. i do reszty członkiń naszego Zarządu okólnik związkowy. Okólnik ten wysyłany jest jedynie dla informacji, aby członkinie Zarządu wiedziały o poleceniach Związku. Centrala nasza — podajemy do wiadomości — na każdy okólnik związkowy odpisuje do Związku, jak polecenia jego będą w pracy naszej uwzględnione. Ważniejsze sprawy z okólników zwiazkowych bedą omawiane zawsze na posiedzeniu Prezydium Zarzadu, jak również na posiedzeniach Zarządu w pełnym składzie. Wtedy będzie można otrzymać bliższe informacje co do niektórych punktów okólnika. — Prosimy więc żadnych spraw na swoją rękę nie prowadzić, jak również nie odpisywać wprost do Związku, ani też korespondencji poza Centralą nie załatwiać. Po specjalnie ważne wyjaśnienia prosimy zwracać się wprost do Centrali w Tarnowie.

2. Zarząd KSK. prosi Panie Prezeski Okręgów o nadesłanie do dnia 1 lutego 1937 r. krótkiego sprawozdania z pracy, — chodziłoby przede wszystkim o wyjazdy Pań Prezesek Okr., które nie były oficjalnie nadesłane do Tarnowa. W sprawozdaniach tych prosimy o uwagi, które

się nasuwają odnośnie do pracy Okręgów w 1937 r. Ponieważ nie ze wszystkich Okręgów wpłynęły dokładne sprawozdania z wyjazdów Prelegentek do Oddziałów, prosimy o krótkie zestawienie tych wyjazdów: kto, kiedy, w którym Oddziale był z referatem.

3. Zarząd KSK. wyśle do Oddziałów wraz z wykładami liturgicznymi, formularzami sprawozdawczyni, pogadankami — „Pamiętnik z Pielgrzymki do Częstochowy" po 1 egz. do Oddziału w cenie 40 gr. Gdyby członkinie chciały prywatnie sobie go zakupić, prosimy zamówienie nadesłać ze sprawozdaniem rocznym, dla uniknięcia kosztów.

4. Książka dla zastępów „O wychowaniu" dla Oddziałów w tych Okręgach, gdzie nie była sprzedawana w czasie kursów, będzie nadesłana do ośrodków Okręgów. Wiadomość dokładną do kogo i kiedy należy się zgłosić, otrzymają jeszcze Oddziały w specjalnym okólniku.

5. Przypominamy Oddziałom warunki konkursu sprawności, aby mogły skorzystać z nich te Oddziały, które nie brały udziału w kursach.

Konkurs między Okręgami. Nagrodę otrzyma 1 Okręg, a odznaczenie 2 Okręgi, jeśli **1)** wykaże się Okręg najlepszą obecnością członkiń Kierownictw na Zjeździe Okręgowym w czasie kursów. (Kierownictwa, które nie przybyły na kurs, uniemożliwiły Okręgowi otrzymanie pierwszego punktu do konkursu! Trzeba się pilnować, bo chodziło o pilność Kierownictw!); **2)** wszystkie Oddziały wyślą sprawozdanie roczne wraz z protokółem z Walnego Zebrania na drugi dzień po Walnym Zebraniu. (Niech wszystkie Oddziały dbają o swój Okręg!); i **3)** członkinie wszystkich Oddziałów w Okręgu zaprenumerują na stałe razem największą liczbę egzemplarzy „Własnemi Siłami" na 1937 r. (W każdym Oddziale przynajmniej połowa członkiń, a które więcej niż połowę liczby członkiń zdobędą na prenumeratorki, tem wygranie konkursu pewniejsze!).

Konkurs między Oddziałami — 32 Oddziały mogą otrzymać nagrodę i 32 Oddziały odznaczenie! Za co? Najpierw nie mogą mieć zaległości za składkę, „Własnemi Siłami" i „Posłańca" w 1936 r. A następnie muszą wpłacić **1)** 30 grudnia br. — najpóźniej — prenumeratę „Własnemi Siłami" na 1937 r. przynamniej od połowy liczby członkiń w Oddziale; **2)** 15 stycznia 1937 r. prenumeratę „Posłańca Instytutu" na 1937 r. i **3)** 30 stycznia 1937 r. składkę stowarzyszeniową po 20 gr. od członkini za 1937 r. (Przypominamy polecenie wydane w sprawie składek w poprzednim naszym okólniku z grudnia — zwolnienie z 20 gr. — jako najmniejszej składki w Oddziale, która zarazem jest składką do Centrali — ma należeć do wyjątków! Niepłacące członkinie albo skreślić po napomnieniu, albo zapłacić za nie — tylko takie wyjście istnieje dla Oddziałów!).

Knkurs na najlepiej przeprowadzone pokazowe zebranie ogólne na kursach. — Jeden Oddział nagrodzony, dwa Oddziały odznaczone i trzy Oddziały pochwalone. Należało zebranie ogólne przeprowadzić ściśle według instrukcji, nadesłanej z Centrali do tych Oddziałów, które zebranie przygotowywały.

Uwaga. Nagrody i odznaczenia oraz pochwały będą uchwalone na posiedzeniu Zarządu KSK. w marcu, a zakomunikowane Prezeskom Oddziałów na wiosennym posiedzeniu Kierownictwa Okręgowego przez Prezeski Okręgów.

6. Na posiedzeniu Kierownictwa Oddziału w styczniu, przed Walnym Zebraniem, należy naznaczyć **Kierowniczkę Sekcji miłosierdzia i Za-**

stępowe, aby nazwiska ich ogłosić na Walnym Zebraniu. Obowiązek utworzenia Sekcji miłosierdzia i zastępów mają wszystkie Oddziały.

7. Na najbliższym posiedzeniu Kierownictwa odczytać należy zarządzenie Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w sprawie podziału pracy w Kierownictwie Oddziału i ściśle sie do tych wskazań zastosować.

IV. KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY MĘSKIEJ.

1. Zarząd KSMm. komunikuje swoim Oddziałom, że „Młody Polak" będzie zawierał wszelkie instrukcje, materiały i pouczenia odnośnie do pracy w Odziałach. Nie tylko materiały na zebrania ogólne tam się znajdą, ale również wskazania dla zastępów, dla zastępu zastępowych (kółko wychowawcze), dla sekcyj, dla kółek p. r. (przysposobienia rolniczego) i w. f. (wychowania fizycznego)) jak również p. s. (przysposobienia spółdzielczego).

2. Równocześnie Zarząd KSMm. poleca jako organ obowiązkowy „Posłańca Instytutu". Zawarte tam będą wskazania i polecenia dla Okręgów i Kierownictw Oddziałów, jak również ogólne polecenia i komunikaty organizacyjne Zarządu KSMm.

3. Poleca się Kierownictwom odczytać na najbliższym posiedzeniu Kierownictwa zarządzenia Katolickiego Stowarzyszenia Mężów co do obowiązkowego podziału pracy w Kierownictwie. Należy się do tych wskazań zastosować.

V. KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ.

1. Zarząd KSMż. poleca Oddziałom swoim zorganizowanie tradycyjnego „Opłatka", jeśli nie ma w parafii opłatka, urządzanego wspólne przez wszystkie Oddziały Stowarzyszeń A. K.

Na „Opłatek" zaprosić winny Druhny rodziców i opiekunów. Przygotować należy program starannie. Złożenie życzeń przy wzajemnym łamaniu się opłatkiem, odśpiewanie kolęd, przygotowanie wesołych urozmaiceń, wierszy, monologów — to winno być w programie umieszczone. Przyjęcie bardzo skromne. — Przy okazji zaznaczamy, że na takie przyjęcia nie można brać pieniędzy z kasy, zwłaszcza w tych Odziałach, gdzie druhny zalegają ze składkami, gdy są długi w Centrali i gdy Oddziały nie zakupiły potrzebnych do pracy książek i pism organizacyjnych.

2. Roczne sprawozdania wraz z odpisem protokółu z Walnego Zebrania, o którym mowa w niniejszym „Posłańcu" — nadesłać zaraz po Walnym Zebraniu do Tarnowa, ul. Focha 17. Zarząd wysyła do Oddziałów po 4 egz. formularzy sprawozdawczych — jeden wysyła się do Tarnowa, drugi do Prezeski Okręgu, trzeci wręcza się Prezesowi Parafialnej A. K., a czwarty zostaje w aktach Oddziału. Należytość za te formularze w wysokości 10 gr. i koszta przesyłki wpisane będą na konto Oddziału.

3. Zarząd KSMż. przypomina Oddziałom o obowiązku zaprenumerowania „Druhny" i „Posłańca Instytutu A. K." na 1937 r. „Posłaniec" ma służyć jako pomoc dla Kierownictw, a „Druhnę" mają czytać wszystkie druhny, a więc i abonować każda dla siebie.

4. Kierownictwa Oddziałów i kandydatki na zastępowe — niech wszystkie zabiorą się pilnie do uzupełnienia wiadomości, potrzebnych

w zakresie próby kandydackiej. Termin złożenia próby kandydackiej wypada w lutym. Egzaminy przeprowadzone będą w Okręgach dla Kierownictw i kandydatek na zastępowe. (Przypominamy artykuł z „Druhny" — listopadowy numer!). Przygotowanie do uzyskania próby kandydackiej ułatwiają podręczniki „Pierwsza książka KSMż." i „Metodyczne wskazówki do pierwszej książki". Cena obu 2 zł., z przesyłką 2.25 zł. Zamawiać: Tarnów, ul. Focha 17. Sekretariat Generalny KSMż.

5. Zarząd KSMż. donosi, że wszystkie Prezeski Okręgów KSMż. otrzymają zawiadomienie o powołaniu ich na to stanowisko prywatnie przed Nowym Rokiem. — Jako Prezeski Okręgów KSMż. będą musiały wziąć obowiązkowo udział w VI. Tygodniu Katolicko-Społecznym, który odbędzie się w Dębicy od 11 do 16 stycznia 1937 r. Opłata 5 zł. W VI. Tygodniu Społecznym winny wziąć udział przynajmniej dwie Prelegentki z każdego Okręgu.

6. Podział pracy w Kierownictwie należy wprowadzić według wyjaśnień, podanych w Zarządzeniach Katolickiego Stowarzyszenia Mężów p. 5. Komunikat ten odczytać obowiązkowo na najbliższym posiedzeniu Kierownictwa Oddziału.

KSIĘGA KASOWA 1937 r.

Składki wpisane w/g. dni przyjęcia składki — wykazuje księga składek.

Rok i miesiąc	Dzień	Liczba dowodu przychodowego	Wyszczególnienie	Liczba dowodu rozchodowego	Wpływy Składki		Wpływy różne		Wydatki Zł	Wydatki gr
1936 rok			Pozostałość z roku 1936.		11	20	—	—	—	—
Styczeń	15	1	Składka członkowska	—	0	85	—	—	—	—
Luty	10	2	Składka członkowska	—	0	80	—	—	—	—
Marzec	15	3	Wpisowe	—	—	—	0	40	—	—
Marzec	16	—	Prenumerata „Posłańca" 1937 r.	1	—	—	—	—	3	00
Marzec	20	4	Składka członkowska	—	1	00	—	—	—	
Kwiecień	18	5	Składka członkowska		1	10	—	—	—	—
Kwiecień	20	—	Encyklika o chrześć. wychowaniu młodzieży	2	—	—	—	—	1	50
Kwiecień	29	6	Ze święconego pozostało	—	—	—	4	30	—	—
Maj	19	7	Składka członkowska	—	1	25	—	--	—	—
Czerwiec	21	8	Składka członkowska	—	1	70		—	—	—

WYKAZ SKŁADEK CZŁONKOWSKICH.

Wysokość składki w „uwagach". Dzień wpłacenia w kratkach.

Składki z roku poprzedn.		Wpisowe		ROK 1937												Razem		Data wystąpienia dz., mies., rok	Uwagi
		data	gr	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień				
1	40		—	15/I	15/I	15/I	18/IV	18/IV	18 IV	18/IV	18/IV	18/IV							10 gr
1	40		—	10/II	10/II	10, II	10/II	10/II	10/II										10 gr
1	40		—	15/I	15/I	20/III	20 III	17/V	17/V	17/V	17/V	17/V	17/V						10 gr
1	40		—	20/III	20/III	20/III	18/IV	18/IV	18/IV										5 gr
1	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	Zwolniony	—
1	—		—	15/I	10/II	20/III	18/IV	18/IV	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	2	20		10 gr
1	—		—	20/III	20/III	20 III	—	—	—	—	—	—	—	—	—			Zmarły 20. IV. 35.	5 gr
—	80		—	15/I	10/II	10/II	18/IV	17/V	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	—	—	—	1	25	Zwolniony	5 gr
—	80		—	15/I	15 I	20/III	20/III	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	21/VI	2	—		10 gr
—	—	15 III	20			20/III	—	—	—	—	—	—	—	—	—			Wyjechał 10. IV. 35.	10 gr
—	—	15/III	20			20/III	18 IV	17/V	17/V	17/V	17/V	17/V	17/V						0 gr

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie — pod zarządem Stanisława Starostki.